

НИКОЛАЙ ОГАРЬОВ ПРЕДИСЛОВИЕ (КЪМ „КАМБАНА“)

Превод от руски: Иванка Павлова, —

chitanka.info

Русия тягостно мълчеше —
смълчава се дете така, —
а тираничната ръка
немилоствено я гнетеше.
Но този, който озверен
я мълчеше и нощ, и ден,
без ни най-малко да разбира
какво пред него се намира,
духа ѝ мислещ не прозря
и колко сила в нея има —
той бе с душа невъзмутима,
но в миг ръката му замря.
Години мрачни, скръбни бяха,
мъртвешки хората мълчаха —
единствено се чу в чужбина
глас безответен, глас в пустиня;
в чужд край, далеч звучеше той,
но все пак беше роден, свой;
но по прищявка, неслучайно
би се укривал дълго, тайно,
а затова, че тука бе
свободно чистото небе
и гнет душата не отрови,
а словото бе без окови.
Самотен глас далеч в чужбина —
привет от моята родина, —
сега по-млад, по-силен той
звучи в небесния покой.
Звънът му мощен ще престане,
когато родната страна,
от люлчината тишина
отърсила се, бодро стане
и здраво на нозе застане
и над поля и планини
тържествено, сурово, стройно,

*със самочувствие достойно
с камбаните си зазвъни.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.